

sagt ikke det papir værd, som den er skrevet på. Selv om der står rigtig mange gode ting i den, som man forholder sig til, så er det jo sådan, at EU-lovgivning står over dansk lovgivning. De forordninger, der er kommet siden 1998, de direktiver, der er kommet siden 1998, og de EF-domme, der er kommet siden 1998, står over dansk lovgivning.

Det synes jeg der har været en meget stor misforståelse om i debatten forstået på den måde, at hvis vi nu siger nej til det, der ligger her, kan vi bare køre videre efter lovens bogstav fra 1998. Det kan vi altså ikke. Det er jo det, der er problemet. Det er derfor, at vi skal revidere den.

Det er derfor, jeg siger, at det her ikke er noget konservativt manifest eller en sådan meget ideologisk ændring af, hvad der skal ske på fødevarerområdet. Det er en modernisering af den lov, der ligger. Og det er det, fordi vi jo er blevet enige om at være medlem af EU. Vi er blevet enige om, at det her er et område, hvor det er smart, at vi koordinerer landene imellem, fordi vi handler så meget sammen. Det har været en stor fordel for Danmark, fordi vi producerer mange landbrugsprodukter og har en interesse i, at vi ikke oplever handelshindringer, når vi gerne vil afsætte vores varer.

Kl. 12.35

Der er foregået en demokratisk proces i alt det her, for hver gang der er en minister, der skal ned til et rådsmøde, skal man møde op i Europaudvalget og også i det fagudvalg, hvor sagen nu behandles, og der fremlægge sagen, så der kan blive en debat om den, og man skal selvfølgelig også have mandatet i Europaudvalget. Derfor har de ændringer, der så har været diskuteret, været prøvet af her i Folketingets udvalg.

Men det er jo, som ordførere også har nævnt, svært at huske, holde styr på osv., og hvis man ikke lige var der den dag, hvor det blev drøftet i udvalget, kan det selvfølgelig være svært at holde rede i det. Derfor kræver det selvfølgelig utrolig meget disciplin af os alle sammen, at det for fremtiden foregår på den her måde, for det gør det, og det har vi forpligtet os til.

Så er der nogle partier, der er dybe modstandere af den konstruktion, det er jo bl.a. Enhedslisten og til dels også Dansk Folkeparti, og jeg forstår da godt frustrationen. Men vi er bare medlem af et forpligtende fællesskab, vi er blevet enige om at regulere nogle ting i det fællesskab, og det er derfor, vi har behov for en moderne lov, en rammelov, der kan rumme de ting, der nu en gang er blevet vedtaget i EU-regi.

Derfor synes jeg selvfølgelig, at det er meget vigtigt, at vi så også har overblik over, hvad det så er, der foregår i EU. Derfor vil jeg godt sige tak til hr. Henrik Vestergaard for det forslag, han netop kom med – og det er ikke noget med et kaffemøde, vil jeg godt sige, for sådan som jeg forstod hr. Henrik Vestergaard, er det en redegørelse, der skal sendes til Folketinget, hvor man ridser op: Hvad er der så sket siden sidste redegørelse på EU-området? Hvad kommer der til at ske? Hvad skal man være opmærksom på? Hvad ligger der i støbeskeen af forordninger og direktiver? Hvad er så vedtaget, og hvad er der sendt ud af bekendtgørelser? Man kan så gennem den redegørelse få et samlet overblik, spørge ind til det osv.

Det vil jeg meget gerne honorere, for jeg synes faktisk, at det er en rigtig, rigtig god idé, for vi mangler det. Det er jo rigtig, at overblikket på det her område ikke længere er optimalt. Det er svært at holde rede på det, og det gør jo også, at det svækker den demokratiske proces.

Jeg synes, at det meget handler om oplysning og om, at der opsættes nogle procedurer for, hvordan vi vil sikre, at den information kommer ud. Det var også noget, hr. Martin Lidegaard var meget inde på.

Sagen er jo også den, hvis vi nu skal tage fat i multivitaminjuicen, at de oplysninger ligger frit tilgængelige. Alle de ansøgninger, der kommer om f.eks. berigede fødevarer, bliver med det samme lagt ud på Fødevarestyrelsens hjemmeside, og den kan vi alle sammen gå ind og se på. Så er der så en kvik journalist ved Politiken, som tit går ind på den hjemmeside og får skrevet nogle artikler, og så sker der noget. Men vi har altså selv mulighed for at gøre det. Vi har selv mulighed for at tage sagen op.

Der er jo tale om et stort lovforslag, som spænder vidt, og jeg vil altså gerne slå fast her, at det ikke er udvidet i forhold til den gældende lov, selv om der er mange, der har sagt det i deres ordførertaler. Ændringerne i forhold til gældende lov er i hvert fald ganske, ganske små, og der er ikke noget nyt i forslaget som sådan.

Årsagen til, at forslaget har måttet udarbejdes, er jo, som jeg startede med at sige, at Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fødevarerområdet og de konsekvenser, de nu en gang har haft, har medført, at vi bliver nødt til at ændre loven. Det drejer sig især om den såkaldte europæiske fødevarerlov, som er udstedt i form af en forordning, og den gælder derfor også umiddelbart for medlemsstaterne. Det gælder